

2011, een nieuw jaar

Het nieuwe jaar is begonnen. Een moment om vrolijk te zijn. Om het allerbeste te wensen. "Veel gezondheid en veel mooie momenten om te koesteren". Het hoort zo en het is goed dat het zo is. Laat de zuurpruimen maar even thuis.

En toch kunnen we niet zo maar naast het voorbije jaar kijken. En daarvoor dienen dan weer inktvlekken zoals deze. Even terugblikken op het voorbije om het beter te doen in de toekomst.

In 2010 werd pijnlijk duidelijk gemaakt dat er zo veel kwetsbare en gekwetste mensen zijn in ons land. Herinner u de beelden van de daklozen, de armen, de mensen op zoek naar werk en steun, de asielzoekers, de gepeste medemensen, de misbruikte kinderen,

Met één zin de hele euforie over een nieuw jaar weggevaagd. Misschien, maar gelijktijdig met één zin ook een hele uitdaging geformuleerd.

Want wie gaat het voor al die mensen opnemen. Ze worden vermalen in de miljardendans van de regeringsvorming. Ze vallen overal door de mazen van het net. Ze sieren vooral de kerstedities in de media. Maar, zijn wij er klaar voor? Ons jaarthema is: 'Iedereen mee'. We zouden er dus klaar voor moeten zijn. En toch.

Zijn wij sterk genoeg om niet de andere kant op te kijken. Blik vooruit en snel naar het werk, de kinderen af- en aanhalen, de zorg voor moeder of vader of partner, en zo voort.

Zijn wij sterk genoeg om even te wankelen en even met wat minder voort te doen. Delen, maar dan niet als een eenmalige 'Music for live'-gift, maar blijvend structureel solidair. Via belastingen? Zijn wij sterk genoeg?

Daarvoor hebben we onze verenigingen nodig. Daarvoor hebben we vele geëngageerde vrijwilligers nodig. De periode van Daens komt terug. 2011 kan mooi worden.

Mon Verrydt
ACW verbondssecretaris

Dokter word ik niet maar misschien een goede metser

"Heel de dag op de schoolbanken zitten, is echt niets voor mij", zegt Seppe Pelckmans. "De combinatie twee dagen school en drie dagen actief zijn bij 'De Troef' is meer mijn ding". Seppe is een van de jongeren in het deeltijds onderwijs die via een brugproject werkhouding opdoen. Een brugproject is bedoeld voor hen die in het deeltijds onderwijs zitten en nog niet onmiddellijk ingezet kunnen worden in het normale arbeidscircuit. Via de tussenstap van het brugproject worden ze daarvoor klaargestoomd.

Het is toch maar frisjes, vind ik wanneer ik de werf in de Veldstraat te Turnhout binnenstap. Werknemers van de Troef, een sociale werkplaats, renoveren er onder begeleiding van werfleider Harold een huis. "Frisjes? Dat valt wel mee", zegt Harold wanneer hij mij de hand drukt. "Als je bezig bent, voel je de temperatuur niet". Met vier zijn ze nieuwe balken of gordingen aan het steken. "Of ik even met Seppe een babbel kan hebben?" "Tuurlijk" klinkt het. Even later zit er een jonge kerel van 15 jaar naast mij.

Bevalt het werk?

Seppe: "Ja, het valt goed mee. Bij een renovatie is er veel af te breken en dat lukt goed. Ook samenwerken met de collega's verloopt, ondanks dat ik veruit de jongste ben, prima."

Werk je al lang bij de Troef?

Seppe: "Zo'n drie maanden. Hele dagen op school zitten, is niets voor mij. Kwam daarbij dat ik een moeilijke periode heb doorgemaakt. School was daarbij het laatste van mijn zorgen. Toen ik de kans kreeg om in het deeltijds onderwijs te stappen, heb ik dat met twee handen aangenomen. De druk is nu van de ketel. Op school gaat het er veel rustiger aan toe. De examensstress is er niet meer en hier leer ik van alles bij".

Wat is het moeilijkste?

Seppe: "Misschien het 's morgens vroeg beginnen. Normaal starten we om 8 uur (af en toe zelfs om 6 uur). Om 16.30 uur leggen we er de riem af. Toch een iets ander ritme dan gewoon naar school gaan".

Verdien je iets?

Seppe: "Niet zoveel. Ik dacht dat ik drie euro per uur krijg".

Hoe zie je je toekomst?

Seppe: "Dokter word ik zeker niet. Maar een goeie metser hebben ze overal nodig. Op school ben ik daar vooral mee bezig. Hier heb ik nog niet veel het truweel mogen bovenhalen. Ik hoop dat dat nog komt."

"Durf investeren in deze kwetsbare jongeren"

Jongeren die minder graag les volgen in het voltijds secundair onderwijs en een vak willen leren via werkervaring, kunnen terecht in het deeltijds onderwijs. Dit systeem biedt jongeren de kans om gedurende één of twee dagen per week leren op school te combineren met werk en dus een stiel te leren. Voor het onderdeel werk gaat de jongere aan de slag in een bedrijf of bij een zelfstandige. Is de jongere nog niet klaar voor een job op de reguliere arbeidsmarkt, dan wordt hij/zij extra begeleid en aan het werk gezet in een aangepaste job.

Een brugproject is een voorbeeld van een aangepaste job. Brugprojecten richten zich op jongeren die wel arbeidsbereid zijn maar hun arbeidsattitudes en vaardigheden nog moeten ontwikkelen. Via een brugproject kunnen ze werkervaring opdoen. Er zijn heel wat openbare besturen en vzw's die brugprojecten aanbieden, die opleiding op maat bieden en jongeren laten kennismaken met interessante werkplaatsen. Vanuit de overheid moeten we ervoor zorgen dat deze organisatoren voldoende financiële middelen en stimuli krijgen om hun werk kwaliteitsvol verder te zetten. Want het gaat om een groep maatschappelijk kwetsbare jongeren waarin we als overheid moeten durven investeren.

Kathleen Helsen,
Vlaams volksvertegenwoordiger en ondervoorzitter commissie Onderwijs - Vlaams Parlement

